

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Tolv med Posten

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300334592/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Dalere igrans, giver Presenter, ja jeg giver Baller, hele een og tredive Baller, flere Nætter har jeg ikke at give bort. Mine Skibe ere indefrosne, men der er varmt paa mit Contor. Jeg er Gros-serer og hedder *Januar*. Jeg har kun Regninger med mig!

Saa kom den Næste, han var Lystigmager, han var Directeur for Komedierne, Maaskeraderne og al den Fornøjelse der kan findes paa. Hans Reisegods var en stor Tønde.

»Den skal vi til Fastsalavn slaae meget Mere af end Katten!» sagde han. »Jeg vil fornøje Andre og mig selv med, for jeg har den korteste Levetid af hele Familien; jeg bliver kun otte og tyve! ja, maaskee skyder man een Dag til; men det gjør lige meget. Hurra!»

»De maa ikke skringe saa højt!» sagde *Skildvagten*.

»Jo vist maa jeg saa!» sagde Manden, »jeg er Prinds *Carneval* og reiser under Navnet *Februarius!*»

Nu kom den Tredie; han saae ud som bare Fæste, men knei-sede, for han var i Familie med »de fyrgetyve Riddere» og var Veir Prophet; men det er ikke noget fedt Embede, derfor priste han Fastetiden. Hans Pynt var en Dusk Violer i Knaplullet, men de vare meget smaa.

»*Marts*, Marsch! raabte den Fjerde og stødte til den Tredie. »*Marts*, Marsch! ind i Vagten, her er Punsch! jeg kan lugte den!» men det var ikke sandt, han vilde narre ham April, dermed begyndte den fjerde Fyr. Han saae ud til at være rask paa det; han bestilte nok ikke Meget, men holdt mange Helligdage! »Op og ned er det med Humøret!» sagde han, »Regn og Sol-skin, Flytten ud og Flytten ind! jeg er ogsaa Flyttedags-Com-missair, jeg er Bedemand, jeg kan baade lee og græde. Jeg har Sommertøj i Kofferten, men det vilde være meget galt at tage det i Brug. Her er jeg! til Stads gaaer jeg i Silkestrømper og med Muffe!»

Nu kom der en Dame ud af Vognen.

»Frøken *Mai!*» sagde hun. I Sommertøj med Kalosker; hun havde en bølgebladegrøn Silkekjole paa, Anemoner i Haaret, og hun duftede dertil saadan af Skovmærker, saa *Skildvagten* maatte nyse. »Gud velsigne Dem!» sagde hun, det var hendes Hilsen. Hun var nydelig! og Sangerinde var hun; ikke paa Theatrene, men inde i Skoven; ikke i Teltene, nei, i den friske grønne Skov gik hun og sang for sin egen Fornøjelse; hun havde i sin Sypose *Christian Winthers* »Træsnitte», for de ere

1 Presenter] Forælinger B⁶, Presenter A¹, Forælinger D. — een] eet C, een A², set D. 13 er] er jo kr. 22 ind] gesvinit ind kr.